

Klucze piekła i śmierci

„Gdzie jest, o piekło (sheol, hades), zwycięstwo twoje” - 1 Kor. 15:55.

Śmierć w Biblii od początku do końca jest określona jako wróg. Jedynie „teologia śpiewników” przedstawia ją jako przyjaciela, a nawet jako anioła posłanego od Boga. Śmierć jest podana naszej uwadze w wyraźnym brzmieniu, że gdyby Adam nie przestąpił Boskich przykazań, nie potrzebowałby umierać ani nie zostałby wypędzony z Edenu. Św. Paweł podkreśla fakt, że śmierć jest karą za grzech i że zmartwychwstanie umarłych będzie dane ludzkości jako wynik dzieła odkupienia Jezusa. Mówi on:

„Bo ponieważ przez człowieka śmierć, przez człowieka też powstanie umarłych. Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak i w Chrystusie wszyscy ożywieni będą. Ale każdy w swoim rządzie”, grupie lub oddziale - 1 Kor. 15:21-23.

Gdy Księga Rodzaju określa śmierć jako karę za grzech, to Księga Objawienia przedstawia wielki dramat przez okazanie zwycięstwa Chrystusa i zniszczenie grzechu i śmierci, a także wyzwolenie wszystkich członków rodziny Adamowej spod jego wyroku i ostateczne przyprowadzenie wszystkich ochothnych do społeczności z Bogiem i do wiecznego życia.

Pomiędzy tymi dwoma krańcowościami Boskiego objawienia są zapewnienia proroków, słowa Jezusa i Jego apostołów wyjaśniające procesy odkupienia i pojednania. Św. Paweł streszcza je następującym stwierdzeniem:

„Przełoż jako przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, tak też na wszystkich ludzi śmierć przyszła, ponieważ wszyscy zgrzeszyli... Bo jako przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wiele się ich stało grzesznymi, tak przez posłuszeństwo jednego człowieka wiele się ich stało sprawiedliwymi” - Rzym. 5:12-19.

ŚMIERC JEST DRAPIEŻNYM POTWOREM

W poetyckim języku Pisma Św. śmierć jest symbolicznie przedstawiona jako wielki potwór, który pożera rodzinę i nigdy nie jest nasycony. Miliony milionów zostały już przez niego pożarte. Ludzkość na

próżno szukała Wybawiciela - takiego, który by był zdolny przezwyciężyć śmierć i uwolnić więźniów z więzienia sheolu, hadesu, grobu. Ten „potwór” otrzymał zezwolenie, aby pożerać ludzkość, od tego, który nas stworzył, ponieważ staliśmy się niegodni wiecznego życia. Dlatego śmierć ma poparcie rozkazu Bożego, a On nie może anulować swej własnej decyzji.

Boską propozycją jest, że kiedykolwiek chciałby zaspokoić wymagania sprawiedliwości wobec Adama i jego rodziny, mógłby zapłacić za nich okup, miałby pełne prawo uwolnić ich z domu więzienia, czyli grobu. Przez cztery tysiące lat istniały obietnice o oczekiwaniu na tego wielkiego Wybawiciela, lecz tylko obietnice, jednakże nic nie było uczynione. Ostatecznie w słusznym czasie Bóg posłał swego Syna.

Pan nasz powiedział, że „Bóg nie posłał Syna swego na świat, aby sądził świat (nie posłał po to, aby dodał do tego potępienia, do smutków, cierpień, kłopotów i beznadziejności), ale aby świat był zbawiony przezeń” od śmierci - aby miał życie wieczne i doskonałe, wybawienie z paszczyki potwora i z więzienia. Lecz choć przeminięło ponad 19 stuleci, ludzkość jest pożerana przez tego wielkiego potwora, przez śmierć, bardziej żarłocznie niż kiedykolwiek - dziewięćdziesiąt tysięcy każdego dnia. Jego więzienie, sheol, hades, grób przypuszczalnie zawiera dwadzieścia miliardów Adamowych dzieci. Dlaczego ta zwłoka? Czy Bóg zmienił swój plan? Czy Zbawiciel nie wykonał zadawalającego dzieła? Czy Jego ofiara była niedoskonała i niedostateczna?

Pismo Święte zapewnia nas, że ofiara, którą Jezus ofiarował, była zadośćuczynieniem, „ceną okupową” za grzechy całego świata. Ono mówi nam, że Ojciec Niebieski okazał swe uznanie ofiary Jezusa, gdy zesłał błogosławieństwo Pięćdziesiątnicy i że Jezus obecnie usiadł po prawicy Ojca (Hebr. 10:12-13) aż do czasu, gdy narody i wszystkie części ziemi będą Mu dane, aby mógł ustanowić swe panowanie sprawiedliwości, błogosławiąc świat i wyzwalając wszystkich więźniów grzechu i śmierci.

Zwłoka w żadnym wypadku nie oznacza słabości lub jakiegokolwiek zmiany Boskiego programu. Oznacza ona jedynie, że jest jeszcze inny zarys Boskich zamiarów, których niekiedy nie dostrzegamy. Dzieło jest naprawdę wielkie. Dwadzieścia miliardów ma być uwolnione z więzienia śmierci. Wszyscy z nich potrzebują instrukcji, podźwignięcia, oczyszczenia i szkolenia, aby przygotować ich do Boskich błogosławieństw wiecznego życia. Tysiąc lat jest przeznaczone dla instruowania i podźwignięcia ludzkości. Mocą tej nauki jest Królestwo

Chrystusa - panujących, którymi będą Mesjasz i Jego Oblubienica - współdziedzice z Nim w Jego królestwie. Podczas minionych dziewiętnastu stuleci Bóg przez swoje Słowo i opatrność powoływał i wybierał „maluczkie stadko”, czyli Oblubienicę Chrystusową.

Dopóki wszyscy z nich nie zostaną powołani, wybrani i wypróbowani; uznani za wiernych aż do śmierci jako naśladowcy swego Mistrza, dopóki Oblubienica nie zostanie skompletowana, dotąd wielkie potwory - grzech i śmierć nie zostaną usunięte. Wszyscy święci oczekują i modlą się o ten dzień: „Przyjdź Panie Jezusie, przyjdź prędko!” Na ten dzień oczekuje cała ludzkość, choć nie jest jasno zorientowana w zakresie błogosławieństw dla nich zachowanych (Rzym. 8:19,21).

ŚMIERĆ JEST OSTATNIM NIEPRZYJACIELEM

Ap. Paweł zwraca naszą uwagę na wielkiego Wybawiciela, uwielbionego Mesjasza, na czas, gdy Pan ujmie Królestwo pod całym niebem i rozpocznie wypełnienie modlitwy, której nas nauczał.

„Przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi.”

Mówi nam, że On musi królować, dopóki wszyscy nieprzyjaciele nie będą położeni pod Jego nogi. „A ostatni nieprzyjaciel, który będzie zniszczony, jest śmierć” - 1 Kor. 15:26.

Myśl jest jasna. Królestwo Chrystusa zostanie szybko skierowane w kierunku ukrócenia wszelkiej formy niesprawiedliwości w dziedzinie finansowej, politycznej, socjalnej i religijnej. Będzie On rządził łaską żelazną i każdy naród, każdy system czy element przeciwny Boskim normom sprawiedliwości, zostanie połamany w kawałki Jego „żelazną łaską”. Tak więc zostanie ustanowiona sprawiedliwość na ziemi podczas „czasu wielkiego ucisku, jaki nigdy nie był, ani potem będzie”.

Początkiem dzieła Królestwa Chrystusowego będzie usunięcie grzechu. Szatan będzie związany, a panowanie grzechu zostanie zniesione, wszelkie przestępstwo otrzyma słuszną zapłatę, a każdy dobry uczynek sprawiedliwą nagrodę. Stopniowo ludzkość będzie powstawać ze stanu grzechu i proporcjonalnie przechodzić spod wpływu śmierci, aż wszyscy chętni i posłuszni zostaną uwolnieni ze wszystkich niebezpieczeństw. Stopniowo ludzkość będzie powstawać ze stanu grzechu i proporcjonalnie przechodzić spod wpływu śmierci, aż wszyscy chętni i posłuszni zostaną uwolnieni ze wszystkich niebezpieczeństw dotyczących tego potwora, który pożerał ludzkość przez sześćdziesiąt stuleci. Nie tylko to, lecz te dwadzieścia miliardów, które poszły do

więzienia śmierci, będą uwolnione - nie od razu ale stopniowo, jak to wyjaśnia apostoł: „Każdy w swoim rządzie” lub grupie.

Przy końcu tysiącletniego Królestwa Chrystusowego, Jego zwycięstwo nad grzechem i śmiercią będzie kompletne. Każdy członek rodziny Adamowej zostanie podźwignięty z więzienia śmierci. Nie będzie już dalej istnieć więzienie, gdyż nie będzie w nim więźniów. Ludzkość zostanie uwolniona ze szponów grzechu i śmierci, słabości i nieprawości przez proces restytucji, zmartwychwstania i podźwignięcia z upadku (Dzieje Ap. 3:19-21). Zwycięstwo nad grzechem będzie kompletne, gdyż wszyscy miłujący grzech i będący dobrowolnymi jego sługami, po uwolnieniu z potępienia Adamowej śmierci, zostaną wytraceni we wtórej śmierci. Tak więc grzech i śmierć Adamowa zostaną ostatecznie rozgromione, a więzienie śmierci będzie przełamane. Adam i jego rodzina (lecz nie dobrowolni grzesznicy) zostaną obdarzeni wolnością - przywróceniu do ludzkiej doskonałości, przy czym cała ziemia również zyska doskonałość Edenu.

O ŚMIERCI, GDZIE JEST ŻĄDŁO TWOJE?

Wtedy wypełni się Boskie prorocтво:

„Gdzie jest o śmierci bodziec twój? Gdzie jest piekło, zwycięstwo twoje?” - 1 Kor. 15:55.

Czy możemy zauważyć, że to zostanie wypełnione? Nie jest to jeszcze prawdziwe teraz. Żądło śmierci tkwi w nas wszystkich, ponieważ - jak to wyjaśnia ap. Paweł - grzech jest żądłem śmierci. A ponieważ wszyscy zostali pokąsani przez grzech, dlatego wszyscy umierają. Potrzeba będzie całego Tysiąclecia Chrystusa, aby w pełni wykorzenił z ludzkości wirusa, żądło grzechu przez przywrócenie ludzkości do doskonałości. Jedynie gdy żądło śmierci zostanie usunięte, wówczas moc śmierci będzie osłabiona, ponieważ jest ona częścią Boskiego prawa, że „dusza która grzeszy, ta umrze”. Obecnie śmierć posiada swe żądło. Lecz gdy przyjdzie to co jest doskonałe, wówczas żądło, niedoskonałości i słabości z przyczyny grzechu przeminą na zawsze.

Nie teraz, lecz w przyszłości, wypełni się powiedzenie: „Gdzież jest, o piekło, zwycięstwo twoje?”. Hades, sheol, grób odnosił zwycięstwo nad rodzajem ludzkim przez 60 stuleci. Zwycięstwo grobu nie będzie całkowicie zniszczone wcześniej, aż Odkupiciel uwolni od mocy grobu ostatniego członka ludzkiej rodziny - ponieważ On umarł za wszystkich, „sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby nas przywiódł do Boga”.

W taki sposób, jak mówi apostoł, w kulminacyjnym punkcie Chrystusowego Królestwa, w uwolnieniu całej ludzkości z mocy grzechu i śmierci, śmierć zostanie

połknięta w zwycięstwie. Prawdopodobnie apostoł cytował słowa z Proroctwa Ozeasza, gdzie czytamy:

„Z ręki grobu (sheol) wybawię ich, od śmierci wykupię ich. O śmierci! będę śmiercią twoją (stopniowym zniszczeniem), o grobie! będę skażeniem twoim, żalność skryta będzie od oczów moich” - Oz. 13:14.

Bóg nigdy nie odmienia ani odwraca swych decyzji. Śmierć i grób, sheol, hades (biblijne piekło) zostaną zniszczone. Każdy członek Adamowej rasy zostanie uwolniony przez tego, który wszystkich odkupił.

KLUCZE ŚMIERCI I GROBU

Klucz jest symbolem władzy, legalnej mocy otwarcia i uwolnienia więźniów. Śmierć Adamowa była słuszną karą dla rodzaju ludzkiego - karą sprawiedliwą. Lecz choć wszyscy są uczestnikami potępienia i słabości, Bóg przewidział, że niektórzy z ludzi jeżeli będą mieć sposobność, chętnie zechcą powrócić do Jego praw. Dlatego Bóg podjął kroki przez Jezusa dla każdego członka ludzkości, wielkiego i małego, bogatego i biednego. Zbawienie całego świata znajdzie swe zastosowanie i dla wszystkich ludzi będzie dana sposobność, aby przyjść do znajomości Prawdy i być podźwigniętym z upadku. Prawo lub moc uwolnienia ludzkości z mocy śmierci i więzienia grobu, sheolu, hadesu, jest reprezentowana przez klucz w rękach Mesjasza. On otrzymał ten klucz, legalną władzę uwolnienia nas z grobu, przez odkupienie, które dokonał na Kalwarii.

Figura więzienia była również użyta przez Pana w Proroctwie Izajasza. Czy nie jest napisane, że Pan został pomazany, aby opowiadał Ewangelię cichym, aby zwiastował skruszonych na sercu, aby zwiastował wolność więźniom grzechu i śmierci, a także otwarcie więzienia śmierci dla tych, którzy są związani? Czy Pan Jezus nie stosował tego ważnego proroctwa do siebie? (Izaj. 61:1; Łuk. 4:18).

Zapewne nasz Pan nie otworzył ziemskich drzwi więzienia podczas swego pierwszego przyjścia. Lecz tak samo jest oczywiste, że przepowiedział czas, kiedy otworzy drzwi więzienia i uwolni wszystkich więźniów. Jego śmierć, „sprawiedliwego za niesprawiedliwych” była w tym celu, aby mógł otrzymać władzę uwolnienia więźniów - przez swą śmierć zapewnił sobie klucz. Ostatecznie to chwalebne dzieło zostanie zakończone, a w jego zakończeniu wybrany Kościół obecnego Wieku Ewangelii jest zapraszany, aby wziąć w nim udział. Dlatego Kościół jest najpierw powoływany ze świata pod szczególnym przymierzem ofiary, aby mógł wraz z Panem stać się częścią nasienia Abrahamowego na duchowym poziomie (Gal. 3:29).

HADES WRZUCONY DO GEHENNY

„A śmierć i piekło (hades) wrzucone są w jezioro ogniste, tać jest wtóra śmierć” - Obj. 20:4.

W symbolicznym języku Objawienia panowanie Chrystusa jest opisane jako wspaniała sposobność dla całej ludzkości powrotu do harmonii ze Stwórcą i osiągnięcie wiecznego życia przez Królestwo Wielkiego Pośrednika. Symboliczny obraz, którego częścią stanowi ten tekst, opisuje ustanowienie Królestwa Mesjasza, świętych obecnego Wieku Ewangelii, będących z Nim na tronie, w Jego Królestwie, panujących z Nim - Królewskie Kapłaństwo (Obj. 20:1-6).

Kontekst dalej opisuje ten okres, w którym cała ludzkość zostanie przeprowadzona do znajomości Prawdy, gdy wszyscy „staną przed wielkim białym tronem”, sądową stolicą Chrystusową, aby zostali wypróbowani, doświadczeni i okazali dowody czy oceniają, względnie odrzucają doskonałość i wieczne życie, które Boska łaska im użyczy. Podczas tego tysiącletniego panowania Chrystusa, jak widzimy, śmierć stopniowo będzie pochłonięta w zwycięstwie. I gdy stopniowo więźniowie śmierci będą uwalniani, grób zostanie zniszczony i nie będzie istniał. Oświadczenie „*śmierć i piekło wrzucone są w jezioro ogniste, którym jest śmierć wtóra*” jest jedynie innym sposobem wyjaśnienia dla nas śmierci Adamowej i związanym z nią grobem, które zostaną zastąpione śmiercią wtórą. Każdy z ludzkości, kto przy końcu panowania Pośrednika nie zechce przyjść do doskonałości i nie zapagnie stać się całkowicie wolnym od mocy grzechu i grobu, będzie osobiście odpowiedzialny za swe złe postępowanie i swą niedoskonałość. Wielki Pośrednik uczyni wszystko, co jest prawe, słusne i konieczne dla wszystkich. Ktokolwiek wtedy wzgardzi wiecznym życiem, będzie winien potępienia. Przez cały czas próby każdy niezupełnie uwolniony, każdy trwający w grzechu będzie dobrowolnym grzesznikiem i wszyscy tacy zostaną przeznaczeni na wtórą śmierć - zniszczenie symbolizowane przez ogień.

Pamiętajmy, że dolina Hinnon na zewnątrz Jerozolimy, gdzie jedynie były niszczone wstrętne odpadki, była pozafigurą wtórej śmierci, symbolicznie przedstawionej jako jezioro ognia na zewnątrz nowego Jeruzalem. W tym jeziorze będzie strawione całkowicie, kompletnie wszystko, co nie jest w harmonii z Boską wolą.

NIEPOBOŻNI POWRÓCĄ DO GROBU

W Nowym Testamencie, jak zauważyliśmy, hades oznacza grób lub stan śmierci, jako skutek przestępstwa Adama, podczas gdy Gehenna reprezentuje wtórą śmierć, która dosięgnie jedynie tych, którzy najpierw zostali uwolnieni od Adamowego wyroku, potem będą

mieć ostatecznie pełną sposobność uwolnienia i którzy okażą swą miłość do grzechu bardziej niż do sprawiedliwości. Tacy zostaną osądzeni na wtórą śmierć.

Lecz w Starym Testamencie nie ma odpowiedniego słowa dla określenia wtórej śmierci - zagłady, która będzie osobistą karą za dobrowolne przestępstwo. Napotykając trudność, słowo sheol jest użyte po raz drugi. Na przykład czytamy o niektórych, którzy będą dobrowolnie niepobożnymi po wzięciu znajomości Prawdy - nie jedynie dziedziczący niedoskonałość i nieprawość, których nie pokonali lecz rozmyślni, dobrowolni grzesznicy -

„Niepobożni obrócą się (powrócą) do piekła,

*wszystkie narody, które zapominają Boga” -
Psalm 9:18.*

„Niepobożni” są jedynie ci, którzy grzeszą przeciwko światłu, znajomości i sposobności i jedynie o tych można powiedzieć, że zapominają Boga, którzy Go raz poznali - którzy zostali przyprowadzeni do znajomości Prawdy i odwrócili się od niej. Zaprawdę nadzieja zmartwychwstania jest wielkim tematem Biblii.

**Z książki „Harvest Gleanings”, str. 495-498.
Tłum. z ang. A.Z.**

R-
„Straż”